

Proč to všechno:

- **Sami se moc neznáme a nevíme, po čem jeden či druhý touží.** Při poslední přednášce pana biskupa Radkovského se zdálo, že evangelíci chtěli konečně tu římsko - katolickou eucharistii, protože jim není jejich vlastní Večeře Páně dost... To je ale omyl! Nebo, že husité či evangelíci chtějí změnit tu římskou eucharistii. Nikoli! Každý je rád za svůj stůl. Je na něj patřičně pyšný.
- Protože lidé odcházejí z kostela po bohoslužbě slova. Říkají tomu zbytku s kalichy a paténami **mytí nádobí** a dodávají, že by jim stejně ze stolu nic nedali...

Jště pozitivně

- Protože snad ve všech tradicích je Večeře Pánova **mimořádným okamžikem**. Kážeme evangelium, když podáváme - přijímáme evangelium, když přijímáme - samozřejmě v kázání a svátostech. Pro nás je chléb a víno viditelným slovem - **zvěstujeme**, když jíme a pijeme. Sobě navzájem i světu. Důležití jsou hosté a naše děti, které nás u toho pozorují
- Když „Hrnečku, vař!“ děláme tady, tak je to výraz, že jsme chtěli **civilní prostor**, kde nikdo z nás křesťanů nebude doma. Krásný a vzácný prostor, kde si lidé říkají ano, kde si naši sousedé připomínají důležité okamžiky dějin, rodinná výročí či dar narozených dětí. Tady se sluší otevřít to, co je pro posilu nejenom nám, ale i městu. Večeři Pánovu. Však největší trest pro město byl - interdikt, tedy zákaz svátostí... Známe to z dějin a můžeme se podívat nad tím, jak si někdo mohl osobovat takovou moc, aby zakázal lidem nejpotřebnější služby pro zachování jejich života...
- Proč jsme tady? V Nové městské síni? Vyкроčili jsme za zdi kostelů a budeme vykračovat i jinak. Moc to ale neumíme. Své křesťanství se učíme vidět za zdmi, mimo ten prostor běžného života, slavností a svátků. Stále připomínáme, že není možné vidět naši křesťanskou civilizaci odděleně - tu, co se hlásá na školách a tu, co se káže v kostelích. Ne, naopak - musíme být více spolu v rozhovoru. Proto je dnešní příležitost tady, abychom mohli více hovořit, ptát se a namítat. **Ne mocensky** - aby komunita rozhodovala o církvi a říkala, co se má z Bible číst a co ne - a samozřejmě je také **nepřípustné, aby církve rozhodovaly o komunitě**
- Proč děláme Hrnečku, vař?! Zcela sobecky odpovím za sebe: Chci se něco naučit. Je to jako sdílení receptů. Proto si pozveme liturgu a na podzim budeme mít zase setkání duchovních na téma eucharistické modlitby... A pozveme si ty nejlepší.

Podle Církve bratrské v litomyšlském Novém kostele

- Církev bratrská má **dvě** svátosti (svátost je složitý a vlastně mimobiblický pojem, Ježíš jej nezná), řekněme tedy: **dva projevy života s Kristem**. Mimo kázání, mimo slova - kázání křtem a Večeří Pánovou. Jistě umíme mazat olejem, umíme vzkládat ruce na nemocné, umíme zpovídat a dávat ujištění odpuštění. Jsme svědky slibů muže a ženy v manželství a podobně... Ale jen ty dvě události vidíme jako **výslovný úkol Kristův - křest a Večeře Pánova**
- Má také smysl to **pořadí** - Křtem se stáváme součástí těla Kristova a u Večeře Pánovy se znovu potvrzuje, že jsme **jedno tělo a jedna krev**
- Jak **často**? Co nejčastěji, ale ne automaticky. Nedělíme bohoslužbu tak, že podstatné je to kázání a Večeře Pánova přílepek (tak to léta v mé církvi bylo) a nebo naopak, že sejde na svátostném konání Večeře Pánovy - a to ostatní se může rychle prolétnout. Tak jsem to zažíval celé dětství v jiných církvích...
- Večeři Pánovu považujeme za **Pánovu večeři**. Není to naše večeře, proto ji také tak představujeme a děláme místo u stolu každému, kdo je pokřtěn. Jak křest, tak Večeře Pánova nás, jako Církev bratrskou, přesahují. Není to náš majetek. Neumíme vyhnat toho, který vyznal svého Pána při křtu a přijal přede svědky křest - Pán jej prohlásil za svého.
- Jsme **opatrní také vyhánět** člověka od stolu - jednak nevíme co a jak je, nevidíme do něj. A pak u stolu byl i Jidáš. Večeře Pánova je jídlem na cestu... Není za odměnu! To ale má církev celé roky tak dělala, pamatuji si to z dětství.
- Při večeři Pánově se chováme jako při návštěvě u prezidentova stolu. Se vši pozorností. Nehroužíme se do sebe a neizolujeme se do své zbožnosti. A to se v mé církvi léta dělalo, že se považovala Večeře Páně za tak niternou věc, že lidé ani nevěděli, že je někdo vedle nich. Nemluvili spolu - přistrkávali si mlčky chleba a kalich. No nemožné věci! Ne! U Večeře Páně se mluví. Slušné - Prosím! a Děkuji! je to minimum. S chlebem a vínem se dá říct tolik milého, především to zvěstné - „Hele, tady je tělo Pánovo!“ a nebo „Kalich nové smlouvy, která je v krvi Kristově!“

A jak se to dělá technicky:

Co je pro Večeři Pánovu podstatné

- **Stůl**, kámen či cokoliv, kolem čeho se můžeme shromáždit. Stůl nemusí být zvláště posvěcen. Nemusí to být na zvláštním místě chrámu. V domácnosti, u lůžka, v lese... Ozve se to ještě několikrát: Důležití jsou lidé a Kristus
- **Chléb** (jakýkoliv) na rybičky či na kostky. Mohou to být hostie a nebo placky, bochník... **A víno**. Červené či bílé. Kvašené, či nekvašené (s ohledem na nemocné, na ty kdo zápasí s alkoholismem) Víno běžně neředíme vodou. Ale může tak být. V nouzi možno udělat cokoliv - jídlo a pití. Důležití jsou lidé a Kristus
- Po Večeři Pánově **nedáváme** zbylému chlebu a vínu **zvláštní úctu**, ale máme k nim úctu jako k jídlu a pití. Dojídáme a dopijíme...
- **Nádobí** - může být z drahých kovů či miska ze dřeva a hlíny. Ale také ze skla (můj tradiční rodinný kalich). Nebo pro víno kalíšky - což používáme právě v této době chřipkových a virových epidemií
- **Bible** - ač jí výslovně při Večeři Páně nepoužíváme, vše je z ní. Moje dětství bylo absolutně neliturgické, ale vždy se četl úryvek z prvního dopisu Korintským 11. kapitoly. Máme Agendu, jistou doporučenou formu liturgie, ale nic závazného
- Ať se při Večeři Pánově používá jakákoliv pravidelná liturgie (ta pravidelnost má svůj význam) nemělo by v ní chybět trojí: Tři podstatné rysy Večeře Pánovy. **První** má rys rozpomínání, hledání důvodu, motivů ke slavení, tedy Božího díla s lidmi. Také přiznání svého stavu. Říká se té části *anamnésis*. **Druhý** důraz dnes položím na díkůvzdání. Na obyčejnou vděčnost, to je v té řeči teologů *eulogie*. Dobrořečení. To nesmí chybět. A **třetí** děj Večeře Pánovy je v citaci Ježíšových slov, v ustanovení, které říkáme v naději, že při opakování smíme volat a prosit spolu s celou církví o práci Ducha svatého pro tu chvíli i pro následující okamžiky života. Tomu se říká *institute a epikléze*.
- A řeknu to ještě jednou: **Důležití jsou lidé a Kristus**

Nepodstatné (služebné či příležitostné)

- Večeři Páně **spravuje, představuje, či vysvětluje (zvěstuje) a podává** ten, kdo je k tomu určen. Ordinance, určení. Tím není řečeno, že vše musí dělat a že jsou důležité jeho ruce.
- Je třeba, aby i samotný děj byl **společným dílem**, aby se na něm podílelo co nejvíce lidí. **Děti! Ženy!** Tady se poprvé ozve další heslo - *židovský seder* (česky pořádek). Pán Ježíš s učedníky jedli sváteční jídlo paschy, pravidelnost opakování má co dělat se *šabatovým sederem*... Takže zrovna teď je to u nás tak, že Večeři Pánovou bohoslužby začínáme - ale to se klidně může změnit. Důležití jsou lidé a Kristus. Chceme, aby s námi byli maminky s dětmi a děti, které mají druhou část bohoslužeb ve vedlejších klubovnách. S námi začnou a pokračují pak souběžně s kázáním. A tak při Večeři Pánově ty děti taky nechám pomáhat.
- Jsme v **kruhu**, chodíme si **dopředu** (podávající jsou při každé Večeři Pánově jiní lidé) a nebo si podáváme v sále **jeden druhému po řadách**...
- Pokud navazuje Večeře Páně na večerní meditaci či je v jiném formátu - obvykle bohoslužbu **uzavírá**.
- **Dbáme na zřetelnost**. Na krásu slova, gest i prostředí. Proto používáme ubrusy a stolní prádlo - běžná barevná rozlišení běžná v církvích. Zelenou, fialovou, červenou a žlutou, bílou
- **Svíce** - dvě jako při *šabatovém sederu*, dvě desky Zákona, dva sloupy při vstupu do stánku úmluvy
- Stolní **prádlo**. Ubrousky připomínají ty sederové. Izraelité na nich mají vyšívané texty požehnání. Ubrousky a přikrytí kalichů nám připomíná požehnání, které přikrývalo zemi, když padala rosa. Manna nebeská.

Takže Večeře Pánova vypadá asi takto:

Vstupní pokyny:

- Sestry a bratři, k prostřenému stolu, který patří Pánu Ježíši, jsou zváni všichni, kdo patří Kristu. Ještě přesněji: Je zván každý, koho si Pán Bůh poznamenal ve křtu a on mu, Ježíši Kristu jako Pánu, odevzdal svůj život a žije v té víře.
@ Stůl je prostřený podle tradic naší církve, ale skutečně je u něj místo také pro hosty z jiných církví. Budeme chodit dopředu - či budeme v kruhu - či budeme v lavicích.

- 💡 Večeře Páně má dvě části. **Tu první**, osobní a soukromou, v níž se ohlížíme a rozpomínáme se na Boží dílo s námi, na svůj život a hříchy. Jen hřích nám totiž může bránit jít ke stolu Pánovu. Ve **druhé části**, která je zaměřena na společenství pak jíme a pijeme a věnujeme se přitom sobě navzájem. Vítání jsou také naši pozorovatelé, naše děti a každý další, kdo bude svědkem našich vyznání.

Odmika, píseň

Uvedení do slavení Večeře Páně - Anamnézis, Rozpomínání, sdílení motivů a smyslu slavení této Památky

- 💡 Pán Ježíš vydal svůj život pro nás, abychom byli jeho svatým a vyvoleným lidem, tedy církví. Proto také v poslední večer před obětí svého života ustanovil tuto památku, abychom své spasení hledali a přijímali jen u něj. Není v našich zásluhách, v naší věrouce a v ničem jiném. Jen a jen u Ježíše Krista, který nás zve ke stolu
- 💡 V této hostině **zvěstujeme evangelium** spolu s bratřími a sestrami v jiných církvích, protože nás spojuje jeden Bůh a Otec, jeden Pán, jeden křest a jedna víra.
- 💡 V této hostině **potvrzuje Kristus** svou novou smlouvu s církví: jsme jeho tělo, patříme jemu a v něm i sobě navzájem.

Ujišťující dialog či Vyznání víry

- 💡 **Přijměte tedy slovo povzbuzení.** Bratře, sestro: Hospodin odpouští tobě všechny nepravosti, uzdravuje všechny nemoci tvé a vysvobozuje od zahynutí život tvůj! Amen!

Pozvání ke stolu:

- 💡 Pán s vámi! Pojdte, všechno je připraveno! Tady je chléb, tady víno a tady církev, tělo Kristovo - dílo Ducha svatého!

Ujištění pro věřícího:

- 💡 Blahoslavení, kdo jsou pozváni k této svatební hostině. Pozdvihněme tedy svá srdce k Bohu!

Pozvání k modlitbě učedníků:

- 💡 Povstaňme a modleme se společně slovy modlitby Páně. **Otče náš, který jsi na nebesích...** (Všichni se modlí společně)

Modlitba před ustanovením - Eulogie - dobrořeční a díkůvzdání a Epikléze - vzývání

- 💡 Požehnaný jsi, Pane nebe i země, že jsi prokázal milosrdenství vůči svému lidu, když jsi dal svého milovaného Syna, aby ten, kdo věří, nebyl zatracen, ale měl život věčný.

Vzdáváme ti díky za spásu, kterou jsi připravil v Ježíši Kristu.

Ať Duch svatý přijde do našich srdcí a povzbudí nás svou živou vírou!

Požehnaný jsi, Pane nebe i země, že nám dáváš jíst a pít.

Požehnej tento chléb a víno, plody této země a práce našich rukou.

Přijímáme ty dary od tebe a budeme si je podávat na památku tvého syna.

Jen tak budeme mít podíl na těle a krvi našeho Pána Ježíše Krista.

Amen

Ustanovení - Instituce

- 💡 Bratři a sestry, tak jak to Pán Ježíš svěřil svým učedníkům a oni předali mým otcům, tak i já předávám vám, že: (Kazatel bere chléb a láme jej s nabízením)

Pán Ježíš v tu noc, kdy byl zrazen, vzal chléb, vzdal díky, lámal jej a dával učedníkům se slovy: Vezměte, jzte. Toto jest mé tělo, které se za vás (za mne i za tebe) vydává. To číňte, řekl náš Pán, na mou památku.

@

(Kazatel bere kalich a nabízí jej slovy)

Stejně náš Pán vzal po večeři i kalich, vzdal díky, podal jim ho a řekl: Pijte z něho všichni. Toto je kalich nové smlouvy zpečetěné mou krví, která se prolévá za vás (za mne i za tebe) na odpuštění hříchů. To číňte, řekl náš Pán, kdykoli budete pít, na mou památku.“ Amen

@

Tvou smrt zvěstujeme,
tvé vzkříšení vyznáváme,
na tvůj příchod čekáme,
Pane Ježíši Kriste!

Díky po společném jídle - Komuniální epikléze - vzývání trojjediného Boha před vykročením na cestu

💡 Bože, jsme díky této hostině jedno tělo a jedna krev s tvým synem a naším Pánem, který přijde na tuto zem, aby soudil živé i mrtvé.
Pamatuj na svou jedinečnou a věčnou oběť v Ježíši Kristu, kterou jsi nás nás smířil. A učiň z nás živou a svatou oběť skrze něho, s ním a v něm. A to mocí Ducha svatého.

Děkujeme ti, že jsi nás nasýtil a napojil a věříme, že nás provedeš tímto světem až do své slávy. Požehnaný jsi od věků až na věky. Amen